

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 4C/72/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6912212479
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Prčová
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2015:6912212479.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Revúca pred samosudkyňou JUDr. Luciou Prčovou v právnej veci navrhovateľa POHOTOVOSTĚ, s.r.o. so sídlom Pribinova č. 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova č. 4, Bratislava, IČO: 36 864 421 proti odporcovi Slovenskej republiky, zast. Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, o zaplatenie 617,56 € takto

r o z h o d o l :

Návrh sa v celom rozsahu zamieťa.

Odporcovi sa náhrada trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 27.09.2012 domáhal od odporcu zaplatenia sumy 617,56 € a to z titulu majetkovej škody vo výške 175 € a z titulu nemajetkovej ujmy vo výške 442,56 €, z dôvodu nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Revúca, v exekučnej veci oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o. proti povinnému H. Z., V.. XX.XX.XXXX vedenej na úrade súdneho exekútora pod č. exekučného spisu EX 3566/2005. Uviedol, že sa jedná o exekučnú vec, v ktorej súd poveril pôvodného súdneho exekútora vykonaním exekúcie poverením č. 5609 029853. V návrhu uviedol, že v exekučnej veci ako oprávnený podal návrh na zmenu súdneho exekútora a očakával, že mu súd poskytne súdnu ochranu v zákonom predpokladanej kvalite a dôjde k reálnej zmene súdneho exekútora rozhodnutím súdu v zákonom stanovenej lehote. Nestalo sa tak napriek tomu, že návrh na zmenu súdneho exekútora spĺňal všetky formálne a materiálne podmienky ustanovené Exekučným poriadkom, resp. Občianskym súdnym poriadkom. Poukázal na zákonnú úpravu § 44 ods. 7 Exekučného poriadku účinnú od 1. 9. 2005 a § 44 ods. 8 Exekučného poriadku účinnú od 1. 12. 2006, podľa ktorej je súd o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora povinný rozhodnúť do 30 dní od doručenia návrhu. Exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednávaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenom čase.

Majetkovú škodu si navrhovateľ uplatnil ako náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s činnosťou, ktoré uskutočňoval vo veci správy a udržateľnosti pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o ňom vo výške 70,- € na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov, 40,- € na správu a udržiavanie informačného systému a 50,- € na administráciu listín a komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom ako aj 15,- € na administratívne spracovanie urgencií exekučnému súdu a poštovné na ich doručenie. Náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch si navrhovateľ uplatňuje preto, že samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na

ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Nesprávnym úradným postupom došlo k zmareniu legitímneho očakávania navrhovateľa, že správnym a zákonným postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky. Taktiež došlo k vyvolaniu rizík - zániku povinného, zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, insolvenčie povinného. Náhradu nemajetkovej ujmy si navrhovateľ uplatnil za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenia jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonnom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a spravodlivé riešenie veci a vyvolanie rizík ohrozujúcich konečné vymoženie pohľadávky za obdobie nečinnosti súdu a to 55,32 € za každý mesiac nečinnosti, ku ktorej sume došiel na základe rozhodovacej činnosti Ústavného súdu SR špecifikovanej v návrhu.

Odporca sa k návrhu písomne nevyjadril.

Dokazovanie súd vykonal listinnými dôkazmi a to pripojeným exekučným spisom Okresného súdu Revúca sp. zn. 4Er/2041/2008, pôvodne vedenom na Okresnom súde v Rimavskej Sobote pod sp. zn. 1Er/1598/2005, z tohto najmä žiadosťou o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhom na vykonanie exekúcie, exekučným titulom - notárskou zápisnicou N3415/2005, NZ 31886/2005 spísanou dňa 09.07.2005 notárom JUDr. Ondrejom Ďuriačom, poverením na vykonanie exekúcie, návrhom oprávneného na zmenu exekútora, výzvou súdu adresovanou súdnemu exekútorovi na vyčíslenie trov exekúcie a vyjadrenia sa k návrhu oprávneného o zmenu súdneho exekútora, odpoveďou súdneho exekútora na výzvu súdu a vyúčtovaním trov exekúcie, uznesením súdu zo dňa 29.06.2010, č.k. 4Er/2041/2008-18, ktorým súd exekúciu zastavil a zaviazal oprávneného na náhradu trov exekúcie, odvolaním oprávneného proti uzneseniu súdu, uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 28.10.2011, č.k. 13CoE/324/2011-43 a zistil nasledovný skutkový stav veci:

Na úrade súdneho exekútora Mgr. Jozefa Ďuricu sa pod sp. zn. EX 3566/05 viedla exekúcia oprávneného - POHOTOVOSTĚ, s.r.o. proti povinnému H. Z., V. XX.XX.XXXX o vymoženie 8 100,- Sk s príslušenstvom a trov exekúcie. Exekúcia sa viedla na základe návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie doručeného súdnemu exekútorovi zo dňa 08.12.2005, na podklade exekučného titulu - notárskej zápisnice N3415/2005, NZ 31886/2005 spísanej dňa 09.07.2005 notárom JUDr. Ondrejom Ďuriačom. Dňa 21.12.2005 bola súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie predmetnej exekúcie. Súd vydal dňa 21.02.2006 poverenie na vykonanie exekúcie. Dňa 02.11.2009 bol Okresnému súdu v Rimavskej Sobote doručený návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora. Okresný súd v Rimavskej Sobote tunajšiemu súdu postúpil predmetný návrh dňa 15.12.2009. Dňa 08.01.2010 súd vyzval súdneho exekútora na vyjadrenie k návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora a vyčíslenie trov exekúcie. Dňa 21.01.2010 sa súdny exekútor vyjadril k návrhu a súdu predložil vyčíslenie trov exekúcie. Vyjadrenie doručil Okresnému súdu Rimavská Sobota, ktorý ho dňa 12.02.2010 postúpil Okresnému súdu Revúca. Uznesením zo dňa 29.06.2010, č.k. 4Er/2041/2008-18, súd exekúciu zastavil a zaviazal oprávneného na povinnosť nahradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie. Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie oprávnený. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo dňa 28.10.2011, č.k. 13CoE/324/2011-43 uznesenie prvostupňového súdu potvrdil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 21.11.2011.

Ďalšie dokazovanie, ktoré vo veci navrhol vykonať navrhovateľ (e -mailovým podaním doručeným súdu dňa 13. 6. 2014) - znaleckým posudkom č. 1/ 2014 vypracovaným znaleckým ústavom Ekonomickou univerzitou v Bratislave (uloženým v správnom registri Okresného súdu Revúca pod Spr. 188C/2014), týkajúcim sa výšky škody, ktorá bola navrhovateľovi spôsobená nesprávnymi úradnými postupmi a nezákonnými rozhodnutiami okresných súdov Slovenskej republiky v exekučných veciach a to najmä v súvislosti s porušovaním zákonných lehôt a nečinnosťou, či zbytočnými priesťahmi v exekučnom konaní pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie alebo pri rozhodovaní o zmene súdneho exekútora súd nevykonal, nakoľko to vzhľadom na právne posúdenie už zisteného skutkového stavu veci nebolo potrebné pre rozhodnutie o návrhu.

Podľa ust. § 2 písm. a/ a b/ Zák. č. 514/ 2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom do 31.12.2012 (ďalej len Zákon) na účely tohto zákona výkon verejnej moci je rozhodovanie a úradný postup orgánov verejnej moci o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb. Orgán verejnej moci je 1) štátny orgán, 2) orgán územnej samosprávy, verejnoprávna inštitúcia, orgán záujmovej samosprávy, fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorým zákon zveril výkon verejnej moci.

Podľa ust. § 3 ods. 1 písm. d) a ods. 2 Zákona štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom. Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa ust. 6 ods. 1 Zákona ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Podľa ust. § 9 ods. 1 Zákona štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné preťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa ust. § 9 ods. 2 Zákona právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa ust. § 15 ods. 1 zákona nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa ust. § 15 ods. 2 Zákona ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 17 ods. 1 až 3 Zákona uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak. Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa ust. § 44 ods. 7 (teraz ods. 10) Exekučného poriadku v znení účinnom od 1. 9. 2005 oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

Podľa ust. § 44 ods. 8 (teraz ods. 11) Exekučného poriadku v znení účinnom od 1. 9. 2005 súd v rozhodnutí o zmene exekútora podľa odseku 7 zároveň vykonaním exekúcie poverí exekútora, ktorého navrhne oprávnený, a vec mu postúpi spolu s exekučným spisom súdneho exekútora, ktorý bol vykonaním exekúcie pôvodne poverený. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Trovy exekúcie pôvodného exekútora sa vypočítajú tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie.

Navrhovateľ sa predmetným návrhom domáhal náhrady škody a náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa osobitného zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom do 31.12.2012, ktorá mu mala byť spôsobená nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Revúca ako exekučného súdu v exekučnom konaní. Ten mal podľa navrhovateľa spočívať v tom, že exekučný súd nerozhodol o návrhu

oprávneného na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote ako aj v tom, že na strane exekučného súdu došlo pri rozhodovaní o návrhu na zmenu súdneho exekútora k zbytočným prietiahom v konaní.

Napriek tomu, že z návrhu je zrejmé, že bol písaný paušálne pre mnohé žaloby podávané na tunajšom súde a pravdepodobne aj na iných súdoch Slovenskej republiky, z ktorého dôvodu obsahuje mnoho faktických chýb v skutkových tvrdeniach súd konštatuje, že návrh bol dostatočne určitý a zrozumiteľný na jeho meritórne prejednanie. Bolo z neho zrejmé, čoho sa navrhovateľ domáha, o aké skutočnosti opiera ním uplatnený nárok a na základe navrhovateľom poskytnutých údajov bolo možné po pripojení exekučného spisu identifikovať exekučné konanie, v ktorom malo dôjsť k navrhovateľom namietanému postupu súdu.

Pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody podľa osobitného zákona musia byť kumulatívne splnené nasledujúce podmienky: 1. nesprávny úradný postup alebo nezákonné rozhodnutie, 2. vznik škody a 3. existencia príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Zák. č. 514/2003 Z. z. je vo vzťahu k Občianskemu zákonníku predpisom špeciálnym a ustanovenia Občianskeho zákonníka sa uplatnia vtedy, ak zákon nemá vlastnú úpravu. Podmienkou uplatnenia nároku na náhradu škody podľa Zákona o náhrade škody je aj jeho predbežné prerokovanie na základe písomnej žiadosti s príslušným orgánom podľa § 4 a 11 Zákona. Ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Navrhovateľ v návrhu tvrdil, že písomnou žiadosťou požiadal odporcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Do dňa podania návrhu však odporca na žiadosť pozitívne nezareagoval. Odporca vo svojom písomnom vyjadrení k návrhu namietal, že si navrhovateľ svoj nárok uplatnil na súde pred uplynutím 6-tich mesiacov na uspokojenie nároku príslušným orgánom. Uvádza, že navrhovateľ u odporcu podával žiadosti o predbežné prerokovanie nároku, prvé mu boli doručené dňa 23.04.2012. Uviedol však, že nemôže jednoznačne potvrdiť, že jednotlivé uplatnené nároky boli aj predmetom doručených žiadostí o predbežné prerokovanie. Z ďalšieho obsahu vyjadrenia odporcu vyplýva, že nárok navrhovateľa na náhradu škody neuznáva a tento uspokojiť nemieni. Súd mal za to, že podmienka predbežného prerokovania nároku v danom prípade splnená bola. Odporca relevantne nespochybnil, že navrhovateľ u neho ako oprávneného orgánu podal žiadosť o predbežné prerokovanie nároku. Uplatnenie jeho nároku na súde pred uplynutím 6 mesačnej lehoty na jeho uspokojenie nie je dôvodom na zamietnutie návrhu navrhovateľa. Keďže predbežné prerokovanie nároku je procesnou, nie hmotnoprávnou (ako sa snaží argumentovať odporca) podmienkou konania o nároku navrhovateľa, súd nemôže návrh zamietnuť ako predčasne podaný len z dôvodu, že bol na súde podaný pred uplynutím 6 mesačnej lehoty na uspokojenie nároku príslušným orgánom (viď. stanovisko NS ČSSR Cpjf 145/ 78, Rozsudok NS ČR zo dňa 17. 6. 2009). V prípade, ak navrhovateľ návrh na súde podá pred uplynutím 6 mesačnej lehoty na jeho uspokojenie, súd vyčká na vyjadrenie príslušného orgánu a ďalej pokračuje v konaní po takomto vyjadrení (porovnaj Rozsudok NS ČR zo dňa 21. 12. 2011, sp. zn. 30Cdo 1529/ 2011, Rozsudok NS ČR zo dňa 23.05.2012, 30Cdo 1725/2011). Z vyjadrenia odporcu k návrhu jednoznačne vyplynulo, že nárok navrhovateľa uspokojiť nemieni a to ani čiastočne, preto po jeho doručení mal súd za to, že podmienka predbežného prerokovania splnená bola pre navrhovateľa s negatívnym výsledkom a v konaní možno pokračovať meritórnym posúdením návrhu.

Exekučné konania vedené na úrade súdneho exekútora Mgr. Jozefa Ďuricu začalo doručením návrhu na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi dňa 8. 12. 2005. Vo vzťahu k rozhodovaniu o zmene súdneho exekútora došlo s účinnosťou k 01.09.2005 k zmene Exekučného poriadku, kde Zák. č. 341/2005 Z.z. zaviedol okrem iného aj povinnosť súdu, rozhodnúť o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora do 30 dní od jeho doručenia.

Z dokazovania vykonaného v predmetnom konaní vyplynulo, že v predmetnom prípade súd o žiadosti súdneho exekútora nerozhodol v zákonom predpísanej lehote. Ako však vyplýva aj z ustálenej judikatúry Ústavného súdu SR, nie každé nedodržanie zákonnej lehoty predstavuje automaticky neopodstatnený prietah v konaní (viď. napr. I. ÚS 16/2002). V tejto súvislosti chce súd poukázať tiež na ustálenú judikatúru Ústavného súdu SR (napr. I. ÚS 42/ 01, I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/ 02, II. ÚS 57/ 01), ktorú ústavný súd opätovne potvrdil aj jedným z novších rozhodnutí týkajúcim sa práve sťažovateľa POHOTOVOŤ, s. r. o., podľa ktorej „...nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (I. ÚS 46/01, I. ÚS

66/02, II. ÚS 57/01). Pojem „zbytočné prietahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý možno vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa totiž postup dotknutého štátneho orgánu nemusí vyznačovať takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prietahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 63/00), „.....Ojedinelá nečinnosť súdu hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy“.

Ako judikoval aj Krajský súd v Žiline v rozsudku zo dňa 09.07.2014, sp. zn. 10Co/448/2013 v skutkovo obdobnej veci navrhovateľa na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom: „V danej súvislosti je nutné poukázať na závery Ústavného súdu SR, ktorý neakceptuje možnosť liberácie štátu z dôvodu nadmerného množstva vecí, resp. zaťažnosti súdov, pričom tieto (závery) majú svoj základ v „štandardnej“ situácii. Ako ústavný súd sám konštatoval (bližšie napr. II.ÚS 245/2013) táto doktrína platí i naďalej v prípadoch relevantne odlišných od hromadných) vecí navrhovateľa. Vo vzťahu k navrhovateľovi sa však (doktrína) modifikuje a je preto možné z ústavného hľadiska akceptovať relatívne dlhšiu dobu trvania konaní, ktorých veľké množstvo zvyšuje faktickú zložitosť vecí/vecí z dôvodov, ktoré vyplývajú zo správania samotného navrhovateľa. Taktiež za významné ústavný súd označil, že v dotknutých prípadoch hromadných podaní (v širšom význame slova) sa nejedná osobno-statusový spor, pracovný spor či inak existenčnú vec pre navrhovateľa, ako i skutočnosť, že povinnosť všeobecného súdu vysporiadať sa so všetkými návrhmi navrhovateľa sa nevyhnutne dostáva do konkurencie s povinnosťou poskytnúť súdnu ochranu v primeranej dobe aj ostatným účastníkom iných konaní, ktorí sa v identickom čase tiež domáhajú súdnej ochrany.“

Súdu je známe z jeho rozhodovacej činnosti, že navrhovateľ na súdy Slovenskej republiky nevynímajúc Okresný súd Revúca už roky podáva veľké množstvo návrhov na vykonanie exekúcií, preto musí počítať aj s určitým administratívno-technickým zdržaním pri vybavovaní jeho návrhov v predmetných exekučných veciach a to aj s ohľadom na (ako bolo vyššie uvedené) povinnosť súdu poskytnúť ochranu v primeranej dobe aj ostatným účastníkom iných konaní, ktorí sa v identickom čase tiež domáhajú súdnej ochrany.

V predmetnej exekučnej veci exekučný súd po doručení návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora, zadovážil vyčíslenie trov exekúcie ako aj vyjadrenie súdneho exekútora k návrhu, kde úkon za týmto účelom urobil s cca 2 mesačným odstupom. Tu zároveň treba zdôrazniť, že oprávnený podal návrh na zmenu súdneho exekútora na Okresný súd Rimavská Sobota, hoci v tom čase už skoro rok bol miestne príslušný na vykonávanie predmetnej exekučnej veci (podľa miesta bydliska povinného) Okresný súd Revúca, pričom návrh bol Okresnému súdu Revúca postúpený až dňa 15.12.2009. K uskutočneniu úkonu exekučného súdu teda fakticky došlo po cca 3 týždňoch od postúpenia návrhu oprávneného. Po doručení vyčíslenia trov exekúcie exekučný súd s odstupom cca 4 mesiace ex offo exekúciu zastavil. Túto dobu súd vzhľadom na vyššie uvedené nepovažuje za neprimerane dlhú na rozhodnutie vo veci, najmä ak týmto rozhodnutím došlo k opätovnému preskúmvaniu podmienok exekúcie a súladu exekučného titulu so zákonom. Prítom podľa ustálenej judikatúry Ústavného súdu SR je exekučný súd oprávnený a povinný skúmať zákonnosť exekučného titulu v ktoromkoľvek štádiu už začatého exekučného konania a nielen v súvislosti s vydaním poverenia na vykonanie exekúcie, a to napr. aj pre účely zistenia existencie dôvodu, pre ktorý by bolo potrebné už začaté exekučné konanie zastaviť, pričom exekučný súd tak môže urobiť na návrh účastníka konania, ako aj bez návrhu (Uznesenie ÚS SR zo dňa 9. 12. 2010, sp. zn. II. ÚS 545/2010-15). V činnosti súdu, pri ktorej došlo v súvislosti s návrhom oprávneného na zmenu súdneho exekútora aj k opätovnému preskúmaniu materiálnej a formálnej vykonateľnosti exekučného titulu a zisteniu dôvodu zastavenia exekúcie, boli úkony súdu vykonávané dostatočne rýchlo a efektívne a nedošlo v jeho činnosti k žiadnym prietahom v konaní a tým ani k nesprávnemu úradnému postupu, ktorý by mohol viesť k vzniku škody na strane oprávneného (§ 9 ods. 1 Zák. č. 543/ 2003 Z. z. v znení účinnom do 31. 12. 2012).

Exekučný súd ako štátny orgán v exekučnej veci EX 3566/05, 4Er/2041/2008 postupoval bez zbytočných prietahov v konaní a jeho postup v konaní z hľadiska rýchlosti rozhodovania nemožno kvalifikovať ako nesprávny úradný postup a ktorý by zakladal nárok na náhradu škody alebo nemajetkovej ujmy podľa Zák. č. 514/ 2003 z. z. v znení účinnom do 31. 12. 2012. Preto súd návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol. Pre nesplnenie už prvej podmienky pre priznanie nároku na náhradu škody nebolo potrebné sa splnením resp. nesplnením ďalších podmienok dôvodnosti nároku navrhovateľa - teda vznikom škody a existenciou príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody zaoberať.

Vzhľadom na početnosť návrhov navrhovateľa ako aj skutočnosť, že súdne rozhodnutia by mali pôsobiť výchovne a preventívne z hľadiska budúcej súdivosti účastníkov a tretích osôb (§ 1 Občianskeho súdneho poriadku) však súd považuje za potrebné uviesť, že okolnosť, že účastník pre nečinnosť súdu nedosiahol požadovaného včasného vydania súdneho rozhodnutia sama o seba škodu v zmysle ust. § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka nepredstavuje. O majetkovú ujmu pôjde vtedy, ak nevydanie rozhodnutia malo dopad do majetkovej sféry účastníka. V minulosti už bolo judikované, že tam, kde sa škoda uplatňuje vo výške pohľadávky uplatnenej v súdnom konaní postihnutom prietiahmi s odôvodnením, že dlžník sa stal insolventným, vzniká poškodenému ušlý zisk iba vtedy, ak sa preukázalo, že by v prípade vecného rozhodnutia účastník so svojím nárokom uspel (rozsudok NS ČR zo dňa 31. 3. 2003, sp. zn. 25Cdo 145/2002). V predmetnom prípade však bolo naopak preukázané, že navrhovateľ ako oprávnený nemohol byť v exekúcii vedenej na úrade súdneho exekútora Mgr. Jozefa Ďuricu úspešný, pretože nedisponoval riadnym vykonateľným exekučným titulom. Taktiež bolo preukázané, že nevykonateľnosť exekučného titulu - notárskej zápisnice spôsobil samotný oprávnený, teda navrhovateľ svojimi obchodnými praktikami v rámci uzatvárania zmluvy o úvere a v rámci spisovania notárskej zápisnice, ktoré mali za následok neexistenciu slobodnej a vážnej vôle dlžníka - povinnej osoby podpísať notársku zápisnicu a udeliť súhlas s jej vykonateľnosťou.

V predmetnom prípade si navrhovateľ uplatňuje nárok na náhradu škody, ktorá mu mala vzniknúť v období ním tvrdenej nečinnosti súdu v exekučnom konaní (od podania žiadosti o zmenu súdneho exekútora do rozhodnutia súdu o nej), ako náklady na správu a udržateľnosť pohľadávky vymáhanej v exekúcii. Keďže k tejto majetkovej ujme navrhovateľa - oprávneného malo dôjsť v priebehu exekúcie, ktorá od jej počiatku nebola vedená v súlade so zákonom a v ktorej spravovaná pohľadávka nemohla byť v súlade so zákonom úspešne vymožená a to práve a len z dôvodu zavinenia na strane oprávneného, uplatnenie nároku na náhradu škody, ktorá mala oprávnenému takýmto spôsobom vzniknúť (ak by jej vznik aj bol preukázaný) by bolo nutné posúdiť ako šikanóznny výkon práva v rozpore s dobrými mravmi, ktorému nemožno priznať právnu ochranu (§ 3 Občianskeho zákonníka).

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 151 ods. 1, 2 O.s.p.. Odporca, ktorý bol v konaní plne úspešný by mal právo na náhradu trov účelne vynaložených na bránenie jeho práva proti navrhovateľovi, ktorá v konaní úspešný nebol. Nakoľko si odporca, ktorý si vo vyjadrení k návrhu na začatie konania trovy uplatnil tieto v zákonnej lehote nevyčísľil a zo spisu mu žiadne trovy konania nevyplývali, súd mu ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní od jeho doručenia na Krajský súd v Banskej Bystrici prostredníctvom podpísaného súdu (dvojmo).

Podľa § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,

Podľa ust. § 205 ods. 3 OSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť stanovená týmto rozhodnutím splnená dobrovoľne, možno podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (Zák. č. 233/1995 Zb. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení).